

afbefale, fordi den viser Kvindernes Vilghed til at samarbejde med de Mænd, hvis sociale Interesser og Anskuelser de deler, og tillige deres Uvillie mod at lade sig bruge som en Vælgerhær uden Indflydelse paa Listernes Sammensætning.

To Kvinder i Skolekommissionen.

Allesløv Sogneraad har valgt to Kvinder ind i Skolekommissionen.

Landsforbundets Medlemmer fandtes paa mange Lister.

Blandt de ikke valgte kvindelige Kandidater, som er Medlemmer af Landsforbundet, fandtes der efter foreløbige Meddelelser ca. en Snes, der intog saa høje Pladser paa Listerne, at de kun manglede et mindre Stemmetail i at blive valgt.

Landsforbundets Medlemmer i de kommunale Raad.

Ved en Kongres udtalte en mandlig Delegeret: »En Kvinde, der arbejder for Valget, uddanner sig samtidig til Deltagelse i det offentlige Liv«.

Denne Udtalelse var baade klog og rigtig. Der kan i Virkeligheden næppe tænkes en bedre Forberedelse til at deltage i Samfundets offentlige Liv end et Agitations- og Organisationsarbejde før politisk Valgret.

Alene det rent forretningsmæssige Arbejde med at organisere og lede en Forening, hvis Virksomhed foregaar efter lignende Regler og Vedtægter som det politiske Foreningsliv, giver ganske naturligt en vis Indsigt, Øvelse og Sikkerhed i de parlamentariske Former. Hertil kommer, at enhver, der enten mundtlig eller skriftlig medvirker i Agitationen, maa bestræbe sig for at lære at fremsætte sine Anskuelser saa klart, at de virker oplysende og overbevisende. Ikke mindre Betydning har Valgretsarbejdet derved, at det er en god Forskole for dem, der senere som Medlemmer af Kommuneraad eller Rigsdag vil gennemføre bestemte sociale eller humane Reforme. Thi det udvikler Evnen til at samarbejde og forhandle, til at vise Fordragelighed i Smaating og fast Villie, hvor det drejer sig om væsentlige Ting.

Under Kampen for Valgret hænder det ogsaa, at Kvinder, der hidtil har hørt til de mindst fremtrædende i det daglige Liv, aabenbarer fortrinlige Anlæg under Foreningslivet og lidt efter lidt føres frem i første Række blandt dem, hvis Ord og Meninger man tillægger Vægt. Ikke sjældent viser det sig netop under en saadan Bevægelse,

at en eller anden tidligere upaaagtet Kvinde røber indgaaende Kendskab til sociale Forhold, sundt Syn paa Samfundets pligtmæssige Opgaver, medfødt politisk Sans eller praktisk Greb paa offentligt Arbejde. Der foregaar derfor hist og her i Tidens Løb en Omvurdering af Personerne — et stilsfærdigt Udvalg af de gode og paalidelige Kræfter, saaledes at disse kommer til at indtage den Plads, der tilkommer dem, i det almindelige Omdømme.

Det er saaledes baade forstandigt og korrekt at hævde; at man uddanner sig til at bruge Valgretten ved at arbejde for den. Og Landsforbundet har gennem sin Virksomhed bidraget sin betydelige Del til at uddanne os Kvinder. Ved Siden af et uafbrudt Arbejde for Hovedformaalet har det tillige virket som et Middel til at kalde paa og drage frem en Mængde gode kvindelige Kræfter i By og paa Land. Og Hovedparten af dets Medlemmer har sikkert en tydelig Følelse af, at det for hver især har haft udviklende Betydning at være med i Arbejdet. For de fleste af os gælder det, at vi for at kunne agitere har maattet skaffe os Overblik over adskillige sociale Forhold eller Indsigt i specielle politiske Spørgsmaal — som Regel ved Selvstudium.

Gange om Aaret i sin rigt udstyrede Bærestol, naar han skulde afsætte sine Jorders mange Produkter til Købmændene, naaede hans Ry.

Kun i en Retning var han uheldig; han havde tre Hustruer og mange Børn, men Trods al hans Fromhed var alle Børnene — med Undtagelse af een — Piger. Chin Wah hadede Figebørn og ødslede al sin Ømhed paa Sønnen. Paa ham hvilede jo ikke alene det Ansvar, at han skulde bevare Slægtens Navn, men tillige den langt vigtigere Pligt at udøve de aarlige højtidelige Ceremonier, som skulde skænke de afdøde Fædres Aander evig Fred, og som ikke maatte udøves af Kvinder. Saa grundfæstet er Troen paa disse hellige Skikkes Virkning, naar de udføres af Sønner, at hvis en Fader

ikke faar mandligt Afkom, da adopterer han en fremmed ung Mand som sin Søn og testamenterer ham alt sit Eje, for at han med Tiden skal varetage Slægtens hellige Pligter mod Forfædrenes Sjæle.

Sønnen voksede til og havde Lykken med sig. Men ak! da han havde været gift i tre Aar blev han syg og døde. Det var et ynkeligt Syn at se den gamles Sorg; og dog — midt i hans dybe Smerte glimtede et Haab frem. Sønnen havde selv en Søn, Li Po Tons lille Tvillingbroder, som var opkaldt efter sin store Bedstefader. Fra nu af blev den lille Chin Wah sin Bedstefaders Haab og Lykke, hans Øjnes Lyst og Glæde. To lykkeligere Børn skulde man lede længe om. Hele den lange Solskinsdag flagrede de om

mellem Havens Buske som smaa glade Sommerfugle. Snart fandt de røde Kirsebær, som var faldne ned fra de store Træer, snart lod de deres smaa Legetøjsbaade sejle i et stort Kar, hvor Solstraalerne spillede paa Vandet lige som i den store Flod, og snart krøb de op paa Taget for at se paa Vidunderhaven. Men naar en af de straalende Sommerfugle sejlede fristende gennem Luften, og Chin Wah styrtede efter den i henrykt Løb, da kunde den lille Li Po slet ikke vinde med, thi hendes stakkels indsnørede Fødder nægtede at bære hende, og naar hun anstrengte sig for at løbe, gjorde det forfærdeligt ondt. Der var naturligvis ogsaa mange andre Lege, hvor hun ikke kunde maale sig med sin Broder, men lille Chin Wah var taalmodig og